

Dumnezeu azi?

Meditații pentru săptămâna 9

1. **Duminică:** Gen. 1

- 1:1 La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.
- Prima carte a Sfințelor Scripturi, Genesa, este o carte a începuturilor. „La început Dumnezeu...” sunt primele cuvinte și instaurează primatul lui Dumnezeu, punerea Sa pe primul loc nu doar pe paginile cărții sfinte ci și în viața poporului lui Dumnezeu și a fiecărui copil al Său. Este aceasta adevărat pentru mine? Se regăsește în calendarul meu zilnic, săptămânal? În finanțele mele? Idoli nu sunt doar sculpturi antice care înfățișează animale sau alte personaje cu pretenții de zeitate ci orice lucru sau ființă din viața mea care atentează la primul loc ca importanță și valoare. Dumnezeu este gelos în ce privește această poziție și nu-și împarte gloria cu nimeni și nimic. Haidem să curățim inima, sufletul și viața noastră de orice ar atenta la prima poziție.
Doamne, decid să dau la o parte orice persoană sau lucru care te-a înlocuit de pe primul loc al vieții mele și aleg astăzi, odată pentru totdeauna, să mă închin doar ție și să-ți slujesc cu tot ce sunt și am!

2. **Luni:** Coloseni 1

- Col 1:15 El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel Întâi Născut din toată zidirea.
- Nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu în chip nemijlocit, Singurul Fiul născut din Tatăl S-a întrupat în ființa umană pentru a deschide o fereastră spre Cel ce trece dincolo de capacitatea noastră de cuprindere. Prin Duhul Său cel Sfânt noi cei ce credem în Isus Cristos ca Domn și Mântuitor suntem înfiați în familia regală a lui Dumnezeu și omul nostru interior este reconstruit după chipul și asemănarea lui Dumnezeu (Rom. 8:28-29). Păcatul este cel ce desfigurează acest chip și întunecă asemănarea noastră cu El, de aceea există procesul sfințirii, prin care suntem transformați din zi în zi după modelul lui Cristos. Majoritatea oamenilor din jurul nostru nu citează Biblia, nu se roagă în mod real și nu au o legătură personală cu Dumnezeu. Dar eu și cu tine, suntem chemați să fim ambasadori, faruri de lumină pentru cei aflați în întunericul spiritual. La fel cum Isus Cristos l-a prezentat pe Tatăl tot așa chemarea pentru urmașii Lui este să-L facem cunoscut prin viața și cuvintele noastre.

3. **Marti:** Evrei 1

- Evrei 1:13-14 Și căruia din îngeri i-a zis El vreodată: „Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale”? Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?
- Încă din ziua creației omul a primit mandat să stăpânească, împreună cu Dumnezeu, peste întreaga creație. Domnul nostru Isus Cristos recuperează, la cruce, poziția și autoritatea peste întreaga creație. Nici măcar îngerii nu au dreptul de a domni așa cum îl are Fiul, și prin delegare, fiecare dintre cei ce cred și-l urmează în împlinirea mandatului divin. Puterea și autoritatea nu ne sunt date pentru a ne împăuna cu lucruri care nu ne aparțin ci pentru a fi martori ai puterii transformatoare a Singurului Dumnezeu care poate crea, reînvia, susține și dezvolta ființa umană. În lumea blestemată datorită păcatului omul se naște mort din punct de vedere spiritual. Aceasta nu înseamnă că este inert și incapabil de legături spirituale ci că, prin puterea sa, nu se poate conecta la Dumnezeu. Suntem chemați să fim împreună lucrători cu Dumnezeu la readucerea la viață a celor morți din punct de vedere spiritual. Creștinul, ca preot al Dumnezeului celui viu, are mandatul de a aduce pe oameni înaintea lui Dumnezeu și pe Dumnezeu înaintea oamenilor. Folosește-ți puterea și autoritatea pentru a aduce la viață. și nu pentru a fi pricină de cădere și îndepărtare pentru cei din jurul tău.

4. **Miercuri:** Efes. 1

- Efes. 1:4-5 În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale...
- Printr-o mișcare ce dovedește dragostea Sa nemărginită Dumnezeu alege să ne înfieze în familia Sa. Ne scoate din mocirlă, ne curăță de mizeria păcatului, ne îmbracă cu o haină nouă de fii și fiice în familia regală și ne pune în deget inel de autoritate, pentru a stăpâni împreună cu El. Și nu avem niciun merit pentru aceasta. Hotărârea este luată înainte de întemeierea lumii, înainte ca să existe timpul sau orice pârțică a creației. În

atotcunoașterea Sa Dumnezeu nu este limitat de timp sau orice alt factor în stabilirea destinului nostru. Aceasta nu înseamnă că trăim într-un univers în care nu există cu adevărat liberul arbitru ci că El este atât de puternic încât, în mod paradoxal, include alegerea umană în decretele Sale absolute. Suntem declarați sfinți chiar dacă evidența vieților noastre spune altceva. Cazierul meu spiritual curat nu înseamnă caracter desăvârșit. Lucrarea de sfințire progresivă, de refacere a chipului lui Dumnezeu în noi este lucrarea principală a Duhului Sfânt în viața fiecăruia dintre noi. Ne naștem ca bebeluși spirituali dar avem chemarea de crește, de a ne maturiza. Cum? Alegând zilnic să ne dezbrăcăm de omul cel vechi și să ne îmbrăcăm cu realitatea vieții îndumnezeite prin prezența și puterea Lui Isus în viața noastră de zi cu zi.

5. Joi: Romani 1

1. Rom.1:19-20 Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El...
2. Prin învățăturile acumulate de pe vremea când se numea Saul și era învățăcel în școala rabinică a lui Gamaliel, și prin revelația care se i se adaugă după momentul unic al convertirii, Sfântul Apostol Pavel, transmite un adevăr greu de contestat atât comunității creștine din Roma, cât și nouă, celor de astăzi. Și anume, că de fapt, că omul, cununa creațiunii dumnezeiești, ca ființă rațională și deci, purtător al Chipului divin și asemănător prin alcătuire cu Dumnezeu, nu poate să nu perceapă, chiar și după căderea în păcat, că, toată creația, ca substanță, alcătuire și plenitudine este incontestabil din Dumnezeu. Cine înțelege acest adevăr, îl acceptă și apoi implicit, după ce se minunează de perfecțiunea lui, își dă seama de măreția Domnului, se închină, tânjește după refacerea legăturii ființiale cu Creatorul și se pocăiește, devine subiect al răscumpărării, fiu și fiică a lui Dumnezeu și deci, moștenitor și titular cetățean al Împărăției veșnice promisă de Creator dintru începuturi.

Unde te afli pe acest drum, la începuturi, când doar pricepi că acest adevăr ESTE și nu i-a expirat valabilitatea nici în 2020, ești deja răscumpărat și te complaci în a aștepta în liniște să fii „teleportat” în Împărăție sau ai revelația personală că trebuie să faci ceva mai mult, adică să te implicii activ, să umbli pe calea faptelor bune ale credinței pe care a inaugurat-o Fiul lui Dumnezeu? Încearcă-te, cercetează-te, testează-te, ca să știi pe unde ești... n-o poate face nimeni în locul tău. Dacă într-adevăr tânjești după părtășia veșnică promisă, atunci roagă-te Lui, ca prin Duhul Sfânt să ai parte de testul care să confirme că ești pozitiv, că ai VIRUSUL ÎMPĂRĂȚIEI... iertați-mi metafora, dar, mă rog celui ce este Domn și Mântuitor, Hristos, doctorul suprem, să ne ferească de orice maladie sau boală care face subiect de știre și să ne infecteze pozitiv cu dor de părtășie, empatie, comuniune în Cuvânt, rugăciune și într-un cuvânt, cu VIRUSUL ÎMPĂRĂȚIEI.

6. Vineri 1 Ioan 1

1. 1Ioan 1:5,7 Vestea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim este că Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric...Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui ne curățește de orice păcat.
2. Apostolul Ioan, ucenicul iubit, mărturisitor și propovăitor al învățăturilor primite de la Hristos Isus, ne prezintă metaforic prin antiteza lumină – întuneric, participarea noastră în sau mai corect, ÎNTRU cele ale lui Dumnezeu. Ce poate fi mai clar, mai explicit și mai tranșant decât lumină și întuneric? Chiar și un copilăș, încă sugar, simte, știe, recunoaște acest fenomen. Da, Ioan Apostolul vorbește simplu, pentru că celor cărora le transmite mesajul sunt încă copii în credință, iar noțiuni mai tari, precum păcat, răscumpărare, evlavie, sunt destul de abstracte și trebuie să primească viață și culoare în conștiința tuturor. Pentru toți acei creștini nou-născuți, comunicarea lui Ioan, necesita o astfel de clarificare prin trimiterea la metafora întuneric-lumină... Mai e oare, necesară și azi, la mai bine de două milenii de atunci? Tind să spun că da, fără să insult pe nimeni... limbajul sec de astăzi, mecanicizat și sec, are nevoie fundamentală de un nou apel la metafore, de re-umanizarea înțelegerii, de poezia psalmilor, de izvor de rugăciune, de întoarcere la analogii, la clarificări și la un timp de reflecție pentru fiecare dintre noi... de fapt, avem nevoie de liniștea meditației, a rugăciunii cu vreme și nu pe sponci, de o nouă dedicare față de Creație și mai ales de Creator... Câtă lumină mai este azi în noi, când tot Ioan Apostolul scrie că... ne place întunericul, că nu venim la lumină, ca să nu se vadă ceea ce este în noi? Ce-i de făcut? La fel de simplu, tot Ioan, iubitul ucenic ne spune... umblă în lumina

Sa, caută părtășia, trăiește liber de păcat, fii om cu toți și caută pacea... Doamne, schimbă-ne percepția și ajută-ne să umblăm curați în lumina Ta.

7. Sâmbătă: Apocalipsa 1

1. Apoc.1:5-6 ...din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel Întâi Născut din morți, Domnul împăraților pământului! Ale Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, ale Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.
2. Exilat de oamenii cezarului roman pe o insulă pustie, bătrânul Ioan, apostolul și episcopul creștin al Efesului, cel care n-a tăgăduit nici o clipă credința în preaiubitul său Domn și Mântuitor Isus Hristos, singur, dar nu însingurat, în părtășie continuă cu cel pe care l-a iubit, l-a propovăduit și din pricina căruia suferă, are parte de cea mai înaltă recompensă... vederea unor evenimente ale finalului total al universului uman, o desfășurare de stihii și personaje ciudate, despre care e dificil să-ți imaginezi și cu atât mai mult, greu să le redai în scris. Cu toată consecvența, bătrânul Ioan își duce sarcina la îndeplinire cu toată abnegația și ne redă metaforic și alegoric ceea ce este mai aproape de indescriptibil decât de o relatare seacă de evenimente. Mesajul general al întregului se poate comprima în bună parte prin aceste versete introductive, care nu sunt decât un mesaj de dragoste și încurajare pentru toți cei care au primit în dar răscumpărarea păcatelor și duc o viață care ilustrează eliberarea de tot ce-i firesc și lumesc. *El, Hristosul* așteptat, ne spune prin Ioan că *ne iubește*... nu ar fi oare suficient doar atât? Ba chiar mai intens, *ne-a spălat de păcatele noastre*, adică ne-a răscumpărat de la moarte și condamnare veșnică și ca un corolar de neimaginat, ne-a ridicat pe cea mai înaltă treaptă valorică a existenței, schimbând destinul de muritor într-o demnitate mai mare și mai scumpă decât tot ce ne putem imagina; *preoți pentru Dumnezeu*... o merităm? De bunăseamă că nu, dar, ce înseamnă toate acestea pentru astăzi? Nimic altceva decât mulțumire veșnică, o viață trăită cu gândul la Împărăție, demonstrându-ne demnitatea preoțească prin închinare continuă, ca mulțumire către Domnul, grijă permanentă pentru cei dragi ai noștri și față de celălalt, ca aproape al nostru, compasiune și iubire până la sacrificiu pentru toți, după modelul cristic, atât în familie cât și în societate... Facă Domnul Sfânt, Mântuitorul și Împăratul nostru să fim mulțumitori, gata de renunțare la tot ce nu e după voia și preceptele Sale, mai dedicați și mai responsabili față de jertfa și harul nemeritat de care ne-a fost dat să beneficiem.